

Základní škola sv. Voršily v Olomouci
Aksamitova 6, 772 00 Olomouc

Nová Evangelizace

Závěrečná práce

Autor: Jonatan Kučera

Třída: IX

Vedoucí práce: P. Gorazd Krušina OPraem.

Olomouc 2012

OBSAH

ÚVOD	3
KAPITOLA I – Evangelizace	4
1 Charakteristika	4
2 Evangelizace/Nová evangelizace	5
3 Způsoby evangelizace	5
4 Cíl evangelizace	6
KAPITOLA II – Evangelizace ve vztazích	6
1 Evangelizace ve vztahu k církvi	6
2 Evangelizace ve vztahu ke křesťanovi	7
KAPITOLA III – Praxe a zkušenosti	8
1 Jak probíhá pouliční evangelizace	8
2 Moje zkušenosti	8
ZÁVĚR	10
POUŽITÁ LITERATURA	11
PŘÍLOHY	12
RESUMÉ	13

ÚVOD

Když jsem si vybíral téma absolventské práce, snažil jsem se vybrat takové, se kterým mám zkušenost. Téma nová evangelizace mému požadavku odpovídá. Co je nová evangelizace? Proč „nová“? Jak se má věřící stavět k evangelizaci? Je vůbec potřebná? Jak se má evangelizovat? Má to vůbec nějaký smysl? Co je cílem evangelizace? Na tyto otázky se vám budu snažit v této práci odpovědět co nejpřesněji a nejstručněji jak dokážu.

Kapitola I – Evangelizace

1 Charakteristika

Evangelizace je především vydávání svědectví o Ježíši Kristu. Je to seznamování druhých s Kristem nebo také upevňování víry těch, kteří ho znají, ale jsou nejistí, nebo mají krizi víry. Největším vzorem evangelizační činnosti je sám Ježíš Kristus, který hlásal to, co slyšel od svého Otce (Boha). Veškerá jeho pozemská činnost byla evangelizací. Tak jako on hlásá to, co slyšel od svého Otce, tak my máme hlásat to, co jsme slyšeli od Ježíše Krista a hlavně jeho samotného, on je totiž „slovem Boha“. Máme zvěstovat jeho naději na odpuštění v kříži a radost vzkříšení.

Evangelizace má mnoho podob, ale všechny směřují k ukazování lidem, že Bůh se stal člověkem, zemřel za naše hříchy a poté vstal z mrtvých, aby nám získal věčný život. To je to Kérygma, jádro radostné zvěsti (evangelia).

Evangelizace má jednu velice důležitou podmínku (samozřejmě za předpokladu, že je hlasatel sám věřící, aby věděl, co vlastně hlásá). Člověk sám nikdy nemůže přesvědčit jiného člověka, pokud do této činnosti nepustí Boha samého. Jen On má totiž moc „obměkčit“ srdce člověka. Proto je nezbytnou podmínkou prosit o Ducha svatého. Jen skrze něho může být evangelizace smysluplná a účinná. To však neznamená, že vždy, když je evangelizace neúspěšná, málo prosíme. Neúspěch je nedílnou částí evangelizace. Sám Ježíš byl mnohokrát odmítnut.

Evangelizace není prospěšná jen lidem, kterým je hlásána radostná zvěst, nýbrž také hlasatelům této zvěsti. Je to velká zkušenost víry a setkání se se samotným Bohem.

Existuje evangelizace vnitřní a vnější. Vnitřní evangelizace spočívá v obnovování víry uvnitř křesťanského společenství, v opakování a znovupřijímání radostné zvěsti a stálé obnově. Je potřebná k uchování svěžesti, nadšení a síly. Tato síla se má projevit právě v evangelizaci vnější, a tedy k ohlašování radostné zvěsti (kterou společenství žije) druhým.

2 Evangelizace/Nová evangelizace

Pojmy evangelizace a nová evangelizace se od sebe liší jen nepatrně. Evangelizace probíhala téměř po celé trvání církve. Pokaždé šlo o evangelizaci, která zaujímala lidi tehdejší doby. Kdybychom se dnes snažili použít praktiky evangelizace, které se používaly např. ve středověku, daleko bychom asi nedošli. Mluvíme-li o nové evangelizaci, jde o hlásání evangelia takovými způsoby, aby zaujaly člověka dnešní doby. Jednoduše, nová evangelizace je evangelizace přizpůsobená dnešní době, společnosti, technice apod.

3 Způsoby evangelizace

Evangelizace je velice široký pojem, který zahrnuje spousta metod, způsobů a praktik. Některé mají dlouhou tradici, jiné se objevují až dnes.

Nejčastější formou je evangelizace svědectvím křesťanského života. Pokud člověk žije svůj křesťanský život pravdivě a důkladně, jeho okolí si toho nemůže nevšimnout. Správný křesťan totiž pomáhá druhým a žije v pokoji a radosti. Svědectví, a takže jistá forma evangelizace, je tedy přirozeným důsledkem upřímně žijícího křesťana. Tato forma je tedy logicky nejstarší ze všech nám známých.

Další forma už vyžaduje velkou odevzdanost Bohu a odvalu. Jedná se o pouliční evangelizaci. Tato forma vychází z evangelia a instrukce o ní nám dává sám Ježíš. Většinou dvojice je vyslána do ulice a snaží se navázat kontakt s lidmi na ulici. Poté jim hlásá radostnou zvěst. Tuto formu evangelizace odmítá mnoho lidí, dokonce i křesťanů. Považují ji za formu násilnou a nesvobodnou. Je to však mylný názor. Člověk na ulici může hlasatele kdykoli odmítnout a každý křesťan ví, že právě v Bohu je dokonalá svoboda.

Jednou z nejznámější forem jsou misie jako takové. Ty se týkají zahraničí, zejména chudých zemí, kde o Kristu ještě lidé nikdy neslyšeli. Na tomto misionář založí farnost a vybuduje kostel (pokud tam ještě není). Při této příležitosti je většinou poskytována i materiální pomoc. Tamějším lidem je ohlašována radostná zvěst.

Zajímavou formou evangelizace je posílání rodin na misie. V posledních letech papežové poslali několik set připravených mnohodětných rodin, zejména z neokatechumenátních společenství. Vždy jsou vyslané minimálně dvě rodiny, kněz a svobodným muž nebo žena. Vytváří společenství, které svědčí o Ježíši Kristu ve svém okolí, a které je k dispozici místnímu biskupovi.

Mezi další způsoby evangelizace můžeme zařadit např. běžné kázání v kostele, uspořádávání přednášek s křesťanskou tematikou, natáčení křesťanských filmů, charitu se všemi jejími akcemi, zakládání církevních škol, dětských center, vytváření křesťanských stránek na internetu a mnohé další. Všechna tato díla jsou nástrojem nové evangelizace a jsou to veliké dary Ducha svatého, kterých je třeba využít.

4 Cíl evangelizace

Je důležité upozornit, že cílem evangelizace není (jako si mnoho lidí myslí) úspěch, tedy obrácení druhých. Cílem evangelizace je ohlášení lidem, že Ježíš Kristus, syn Boží, sestoupil z lásky k nám na tuto zem, žil náš život, vzal na sebe všechny naše hříchy, zemřel za ně místo nás, vstal z mrtvých a nám nabízí odpuštění hříchů a podíl na jeho vzkříšeném životě. Obrácení člověka, jemuž je ohlašována tato radostná zpráva, je pouze důsledkem evangelizace, nikoli cílem. Naším úkolem je pouze „zasévat“, ostatní je na Bohu.

Kapitola II – Evangelizace ve vztazích

1 Evangelizace ve vztahu k církvi

Hlásat evangelium není pro církev nějaká dobrovolná činnost. Je to povinnost, kterou jí svěřil Pán Ježíš, aby tak všichni lidé mohli uvěřit a být spaseni. Církev se zrodila z hlasatelské činnosti. Evangelizace je tedy základním posláním církve. Jak říká Ježíš: „Jděte tedy, učíte ze všech národů učedníky a křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat vše, co jsem vám předeepsal“

Aby církev mohla hlásat, musí nejdříve evangelizovat sebe samu a stále znovu slyšet to, čemu má věřit a v čem má naději, aby si uchovala svěžest, nadšení a sílu, potřebnou k hlásání evangelia.

Ti, kdo upřímně přijímají radostnou zvěst, se shromažďují v Ježíšově jménu, aby společně hledali, budovali a prožívali Boží království. Toto společenství je povoláno právě k tomu, aby pokračovalo ve svém poslání hlásat evangelium, protože samo vzniklo na základě této činnosti. A křesťanské společenství se skutečně nikdy neuzavírá před druhými. Jeho vnitřní život spočívající v modlitbě, naslouchání Božímu slovu a tomu, čemu učili apoštolové, v bratrské lásce a v lámání chleba, tento život nabývá svého plného významu jen tehdy, stává-li se svědectvím, buditeli obdiv, vede-li druhé k obrácení. Jen takto může církev přežívat.

Existuje těsný svazek mezi Kristem, církví a evangelizací. Právě církvi bylo dáno přikázání, aby hlásala evangelium po celou dobu trvání světa. Toto přikázání nelze plnit bez ní, a tím méně proti ní. Dnes se často setkáváme s lidmi, kteří chtějí milovat Krista, ale ne však církev, chtějí naslouchat církvi, ne však Kristu, chtějí patřit Kristu, ale mimo církev. Oddělování těchto pojmů je absurdní, neboť z evangelia jasně vyplývá, že „kdo vás odmítá, mě odmítá“ A jak někdo může milovat Krista, aniž by miloval církev, když on sám ji tak miloval? Apoštol Pavel píše: „Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni“

2 Evangelizace ve vztahu ke křesťanovi

Vzorem každého křesťana je Ježíš Kristus. Jak jsem již zmínil, veškerá Ježíšova činnost byla evangelizací. Tak i nás vyzývá, když cituje Izaiáše: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, abych přinesl chudým evangelium...“ Když se tedy někdo dobrovolně stal křesťanem, stává se evangelizace jeho povinností. Sv. Pavel říká: „Že hlásám evangelium, tím se chlubit nemohu, to je mi uloženo jako povinnost a běda, kdybych ho nehlásal.“

Zároveň však nesmíme zapomínat, že hlásat evangelium je velká čest a hlavně radost, protože se připodobňujeme Kristu. „Vy jste rod vyvolený..., lid patřící Bohu jako vlastnictví, abyste rozhlašovali, jak velké věci vykonal“ (1Pt

2,9)

Evangelizace je svědectví víry. Aby někdo mohl hlásat radostnou zvěst, musí jí sám nejlépe stoprocentně věřit a žít z ní. Evangelizace tedy neslouží k získávání víry. Hlásání evangelia bez Ducha svatého nemá smysl. Ducha svatého přijmout pouze věřící člověk, který po něm touží.

Kapitola II – Praxe a zkušenosti

1 Jak probíhá pouliční evangelizace

Pouliční evangelizace se dá provozovat různými způsoby. Záleží tak trochu na člověku jaký postup mu přijde nejvhodnější.

Nikdy nejdu sám. Ideální je to ve dvou (nejradši chodím se svými vrstevníky). Pomodlíme se o Ducha svatého a vyrazíme. Během cesty se průběžně modlíme.

Když na někoho narazíme dáme se do řeči. Vždy mluví jen jeden. Ten druhý se v duchu modlí (pokud se ho na něco někdo zeptá, tak samozřejmě odpoví. Hlavní cílem je říct lidem Kérygma.

Pomodlíme se za ně (pokud chtějí) a popřejeme jim, ať jim Pán žehná. Poté odejdeme, a když jsme tak daleko, že nás nemohou slyšet, pomodlíme se za ně.

2 Moje zkušenosti

Já osobně mám zkušenost s evangelizací pouliční a evangelizací svědectvím svého života. Než jsem poznal pouliční evangelizaci, měl jsem mnoho předsudků. Myslel jsem si, že tohle po mně Bůh přece nemůže chtít, a že to dělají jen fanatici a extremisté.

Potom jsem potkal jednoho bratra dominikána. Ten úplně změnil můj pohled na evangelizaci jako takovou a naučil mě pouliční evangelizaci. Často jsem s právě s ním chodil evangelizovat. Nejdříve jsem u rozhovorů jen poslouchal. Tehdy jsem nechápal, jak to dokáže téměř beze strachu a tak

zapáleně. Myslel jsem si, že to není nic pro mě, a že nikdy nezvládnou hlásat evangelium tak jak on.

Když jsem to od něj trochu odkoukal, začal jsem se připojovat i já. Pak jsem chodil i s jinými lidmi, méně zkušenými než on a hlavní slovo jsem dostal já. Až v tu dobu jsem pochopil, jak velkým darem je evangelizace a že je pro každého křesťana.

Takovou radost, jakou jsem míval, když jsem přicházel z evangelizace, jsem neměl snad nikdy předtím. Tuto radost samozřejmě mívám i teď, když přijdu z ohlašování. Je ale pravda, že dokonce i dnes mám při evangelizacích strach. Když třeba vidím nějakého „hromotluka“ nebo nějakou na první pohled nebezpečnou skupinu, uvažuji, jestli tam vůbec mám jít. Téměř vždy to jsou jen hloupé obavy a předsudky. Naopak, takové skupiny a lidi jsou třeba mnohem přívětivější než ti, kteří vypadají normálně.

Já tedy považuji evangelizaci za velkou posilu víry a zdroj velké radosti a vřele ji doporučuji všem věřícím.

ZÁVĚR

Myslím, že každý, kdo si přečetl tuto práci, získal alespoň obecné povědomí o nové evangelizaci. Obsahuje odpovědi na často kladené otázky a ukazuje, že novou evangelizaci může podpořit každý věřící, a že není třeba mít zbytečné předsudky. Je pravda, že na internetu je mnoho článků o evangelizaci, ale ne každý autor těchto článků s ní má osobní zkušenost. Proto si myslím, že je tato práce výjimečná svědectvím mých zkušeností. Nejdříve je třeba zkusit a až poté hodnotit a komentovat. Evangelizace je každopádně veliký dar a je škoda ho nevyužít. Evangelizaci vřele doporučuji všem pokřtěným věřícím.

POUŽITÁ LITERATURA

1. PAVEL VI (papež). *Evangelii Nuntiandi*. 1. vyd. Praha: České katolické nakladatelství 1990.
2. ČERNÝ, Michal. *Nová evangelizace: dialog víry s dnešním světem*.
Parafrázováno 15.5. Dostupné
z www.christnet.cz/magazin/clanek.asp?clanek=3543
3. *Bible*

PŘÍLOHY

RESUMÉ

This work speak about new evangelization. I tried to show, that evangelization is something, what can cheer you and that evangelization is for every christians. I realy recomend it to all people, that belive in Jesus Christ.